

FORELDRESAMARBEID OG BRUKEN AV MYKID

HVILKE MULIGHETER OG UTFORDRINGER KAN DET VÆRE MED BRUKEN AV
MYKID I BARNEHAGEN?

Gøril By
kandidatnummer: 622.

Bacheloroppgave
BNBAC3900

Trondheim, April 2021

Bacheloroppgaven er et selvstendig studentarbeid gjennomført ved Dronning Mauds Minne Høgskole for Barnehagelærerutdanning og er godkjent som en del av barnehagelærerutdanningen. Under utarbeidelse av oppgaven har studenten fått veiledning ved DMMH.

DronningMaudsMinne
HØGSKOLE FOR BARNEHAGELÆRERUTDANNING

FORORD

Denne bacheloroppgaven er den største og siste oppgaven på barnehagelærerutdanninga. Den markerer derfor slutten på et tre år langt studie. Veien for å komme hit har vært spennende, lærerik og mestringsfylt. Jeg har en rekke mennesker som jeg må takke for å ha hjulpet meg hit jeg står i dag. I denne anledning vil jeg rette en stor takk til mine fantastiske veiledere Pål Gerhard Rystad og Rolv Lundheim. Dere er rett og slett fantastiske. Tusen takk for god veiledning, gode råd, oppmuntring og støtte, ikke bare gjennom bacheloroppgaven, men også gjennom hele studiet! Jeg vil også takke informantene mine som gjorde det mulig for meg å gjennomføre denne oppgaven.

Ellers vil jeg rette en stor takk til mine medstudenter. De har vært viktige støttespillere gjennom hele utdanningsforløpet mitt. Opplevelsen hadde ikke vært den samme uten dere! Jeg vil spesielt trekke fram Maren og Sigrun. De har støttet, motivert og stilt opp når det trengs som mest! Vi har hatt mange fine diskusjoner, hjulpet hverandre, og hatt en fantastisk studietid sammen. Jeg sett stor pris på all den hjelpen jeg har fått av dere!

Mamma og Pappa – Tusen takk for støtte og motiverende ord igjennom hele utdanningen min. Setter stor pris på dere og deres engasjement!

Ina Emilie – Tusen takk for at du har stilt opp for meg og hjulpet meg gjennom hele studieførsløpet mitt. Du har lest deg igjennom utallige tekster og drøftinger, og gitt meg tilbakemeldinger som har gjort til at jeg står her jeg gjør i dag. Jeg setter stor pris på deg og det du har gjort for meg! Du er ett av mine største forbilder.

Lena – Tusen takk for at du alltid stiller opp, og at du ville lese oppgaven min. Et stort forbilde, og en god rollemodell å se opp til når jeg nå trer inn i arbeidslivet. Tusen takk for hjelpen.

INNHALDSFORTEGNELSE

FORORD	2
1. INNLEDNING	5
1.1 TEMA FOR OPPGAVEN.....	5
1.2 BAKGRUNN FOR VALG AV TEMA OG VIKTIGHETEN AV TEMAET FOR BARNEHAGEN.....	5
1.3 PROBLEMSTILLING	6
1.4 BEGREPSAVKLARING	6
1.5 OPPGAVENS OPPBYGGING	7
2. TEORI	8
2.1 DET UFORMELLE SAMARBEIDET MED FORELDRENE	8
2.2 DIGITAL KOMMUNIKASJON OG DOKUMENTASJON.....	8
2.3 BARNES PERSONVERN.....	10
3. METODE	12
3.2 PLANLEGGING AV DATAINNSAMLING	13
3.3 VALG AV INFORMANTER	13
3.4 BESKRIVELSE AV GJENNOMFØRING	14
3.5 ANALYSEARBEID.....	14
3.6 METODEKRITIKK	15
3.7 ETISKE RETNINGSLINJER	16
4. PRESENTASJON AV FUNN OG DRØFTING	17
4.1 KOMMUNIKASJON OG DET UFORMELLE FORELDRESAMARBEIDET	17
4.2 INFORMASJON OG DOKUMENTASJON	22
4.3 BARNES PERSONVERN – er det godt nok i varetatt?.....	26
5. AVSLUTNING	29
REFERANSER	31
VEDLEGGSOVERSIKT	34

VEDLEGG 1	35
VEDLEGG 2	36
VEDLEGG 3	37
VEDLEGG 4	38

1. INNLEDNING

1.1 TEMA FOR OPPGAVEN

Foreldresamarbeid er noe alle barnehageansatte møter på gjennom yrkeslivet. Det er en viktig del av hverdagen, både for foreldre, barn og barnehageansatt. Det er nemlig her vi kan kommunisere slik at vi kan skape en hverdag som er best for akkurat ditt barn.

Foreldresamarbeid er nøkkelen for at vi kan arbeide for barns beste hver dag. Barnehageloven trekker frem at: «Barnehagen skal i samarbeid og forståelse med hjemmet ivareta barnas behov for omsorg og lek, og fremme læring og dannelse som grunnlag for allsidig utvikling» (Barnehageloven §1). Samtidig uttrykker rammeplan dette: «Barnehagen skal legge til rette for foreldresamarbeidet og god dialog med foreldrene» (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 22). Ut ifra dette vil det si at vi barnehagelærere er lovpålagt å samarbeide med barnas foreldre og foresatte. Hvordan kan vi skape et godt foreldresamarbeid når vi går inn i en verden full av teknologi?

Barnehagen er en lærende organisasjon. Å være en lærende organisasjon er: «En organisasjon der mennesker videreutvikler sine evner til å skape de resultater som de egentlig ønsker, der nye og ekspansive tankemåter blir oppmuntret, der kollektive ambisjoner får fritt utløp og der mennesker blir flinkere til å lære i fellesskap» (Larsen & Slåtten, 2013, s. 204). Det vil si at barnehagen endrer seg, og tilpasser seg til et samfunn som stadig vekk er i endring. Det betyr også at foreldresamarbeidet har endret seg på mange områder. Å gå fra å kun kommuniserer muntlig, ved daglige møter, og skriftlig på papir, kommuniserer vi store deler av dagen med foreldrene over apper på telefonen. Disse appene er spesielt utarbeidet for barnehager, og i min bacheloroppgave skal jeg gå nærmere inn på foreldresamarbeid og bruken av MyKid.

1.2 BAKGRUNN FOR VALG AV TEMA OG VIKTIGHETEN AV TEMAET FOR BARNEHAGEN

Samfunnet vi lever i har gjennom tiden utviklet seg mye. I dag lever vi i et teknologisk samfunn, der mesteparten skjer over internett. Internett ble kanskje ekstra viktig, og et fint hjelpemiddel under pandemien vi lever i i dag. Når en endring skjer i samfunnet, må også blant annet organisasjoner og mennesker tilpasse og utvikle seg, slik at de henger med i tiden. I en barnehagekontekst har jeg opplevd og erfart at det vært lite fokus på teknologiske kommunikasjonsverktøy. Dette har vist seg å komme de siste åra. Etter å ha sett tilbake på, og reflektert over foreldresamarbeidet jeg hadde møtt i praksis over tre år, oppdaget jeg at

foreldresamarbeidet hadde gått igjennom en stor forandring. Mye av det foreldresamarbeidet jeg møtte i førsteklasse, var nå blitt digitalisert da jeg var ute i praksis i tredjeklasse. Derfor begynte jeg å se litt kritisk på at mye av foreldresamarbeidet nå var digitalisert, og begynte å lure på om dette medførte seg utfordringer i foreldresamarbeidet?

Jeg har valgt å ta opp dette temaet fordi jeg mener det er viktig å bli bevisst sin tidsbruk av mobiltelefon i barnehagen, og hvilken påvirkning dette har for barna. Jeg tenker at det er viktig å belyse utfordringene MyKid kan føre med seg, selv om appen også har mange muligheter. Det er kanskje mulighetene som blir mest belyst, og det som kanskje ikke kommer så godt fram i dagslys er utfordringene med MyKid.

Gjennom denne tematikken, «foreldresamarbeid og bruken av MyKid» har jeg utarbeidet meg en problemstilling for denne bacheloroppgaven.

1.3 PROBLEMSTILLING

Igjennom bacheloroppgaven min vil jeg finne ut om foreldresamarbeidet har blitt påvirket, både i positiv og negativ forstand, av de teknologiske appene, og da spesielt MyKid som er min forskningsapp. Med dette som mål brukte jeg det som utgangspunkt da jeg lagde denne problemstillingen: «**Hvilke muligheter og utfordringer kan det være ved bruken av MyKid i barnehagen?**»

1.4 BEGREPSAVKLARING

Det uformelle foreldresamarbeidet

Glaser definerer det uformelle foreldresamarbeidet enkelt og greit i boka si «Foreldresamarbeid». Her skriver hun at det uformelle samarbeidet er et samarbeid som ikke er formalisert og planlagt. Det kan være hente- og bringesituasjoner, telefoner, meldinger osv. (Glaser, 2013, s.55). Jeg vil bare påpeke at når jeg har nevnt det uformelle foreldresamarbeidet/samarbeidet i oppgaven min, vektlegger jeg dialogen som oppstår i hente- og bringesituasjoner mellom foreldre og barnehagen.

MYKID

MyKid er en digital plattform som er utarbeidet de siste åra. Den er utarbeidet som et pedagogisk verktøy for bruk i barnehagen. Appen har mange funksjoner som er ment å gjøre hverdagen enklere for barnehagens ansatte. Her kan man registrere ankomst og henting, soving, bleieskift, telle barna. Man kan også sende meldinger til foreldrene, gi ut informasjon

og ta og sende bilder. Appen er et verktøy som gjør samarbeidet enklere, og det blir bare mer og mer vanlig å digitalisere mye av arbeidet i barnehagen.

IKT og Digitale verktøy

Bølgan definerer IKT (informasjons- og kommunikasjonsteknologi) slik: Vi skaffer oss informasjon via Internett, og vi samhandler og holderkontakt blant annet ved hjelp av mobiltelefoner, e-post, chatting, nettbaserte diskusjonsgrupper og lynmeldinger. (Bølgan, 2008, s. 12). Det vil enkelt si at IKT handler om å kommunisere og skaffe informasjon og opplysninger gjennom teknologien.

IKT og digitale verktøy henger ofte sammen. Med betegnelsen digitale verktøy mener jeg mobiler, nettbrett, pc, smart-board, cd, dvd, tv osv. Det teknologiske man tar i bruk i barnehagen (Bølgan, 2008, s.12). I denne sammenheng vil jeg bruke benevnelsen digitale verktøy om de teknologiske verktøyene man kan bruke til å kommunisere gjennom MyKid. Altså mobiler, nettbrett og pc.

1.5 OPPGAVENS OPPBYGGING

Bacheloroppgaven min er delt inn i fire kapitler, der kapittel en er den innledende biten. Her har du nå fått et innblikk i hvorfor jeg valgte dette temaet, problemstillingen min og ulike begrepsavklaringer som er nyttige å ha lest før du tar fatt på resten av oppgaven. Videre i oppgaven går jeg over til en teoridel. Her får man et innblikk i tematikken og teori som blir tatt i bruk. I kapittel tre går jeg inn på metode. Her får du et innblikk i mitt valg av forskningsmetode, samt planlegging og innsamling av datamateriell til forskningsprosjektet. Herunder går jeg også litt inn på metodekritikk og etiske retningslinjer som jeg har tatt hensyn til gjennom arbeidet med oppgaven.

På bakgrunn av min analyse av datamaterialet, har jeg kommet fram til tre underkategorier: Det uformelle foreldresamarbeidet, Informasjon og dokumentasjon og Barns personvern – er det godt nok? Disse underkategoriene skaper en struktur i kapittel fire, som omfavner drøfting av funn. Til slutt kommer en kort og konkret avslutning for å samle alle tråder i bacheloroppgaven. Her vil jeg belyse og oppsummere funnene og avdekke et svar på problemstillingen min.

2. TEORI

2.1 DET UFORMELLE SAMARBEIDET MED FORELDRENE

I følge Udir sine tall går 92,8% av Norges barn i alderen 1-5 år i barnehagen (SSB.no). Ut ifra dette tallet kan jeg si at foreldresamarbeid er svært aktuelt, og det er viktig å tilpasse samarbeidet til hver enkelt forelder. Vibeke Glaser skriver i sin bok «Foreldresamarbeid» at samarbeid omfatter både formelt og uformelt samarbeid. Her er det formelle samarbeidet foreldremøter, foreldresamtaler, dugnader osv. Det uformelle samarbeidet er minst like viktig, og det er det samarbeidet som ikke er formalisert og planlagt, slik som hente- og bringesituasjoner i barnehagen, telefoner osv. (Glaser, 2013, s. 55). Å samarbeide tett med foreldrene er noe av det viktigste man gjør som pedagog. Videre skriver hun at barnas utvikling i stor grad er knyttet til foreldrenes trivsel og tillit til barnehagen, og at samarbeidet handler om utveksling av informasjon om barnet (Glaser, 2013, s. 71- 73). Birkeland og Carlson skriver om at vi knytter kompetanseutvikling til utvikling av praksis fordi all kompetanseutvikling skal bidra til utvikling av barnehagens praksis (Birkeland & Carlson, 2013, s. 39).

2.2 DIGITAL KOMMUNIKASJON OG DOKUMENTASJON

MyKid er et digitalt verktøy for kommunikasjon. Her kan barnehagen kommunisere med foreldrene, og foreldrene med barnehagen rett fra mobilen eller pc-en. Her har foreldrene tilgang til alt. På MyKid blir det lagt ut informasjon som månedsbrev, Post-it lapper med beskjeder, ukebrev og informasjon om dagen i dag. I tillegg bruker barnehagen appen til å registrere soving, bleieskift, og andre evt. private avtaler som for eksempel smøring med fuktighetskrem o.l. Appen har også en funksjon som gjør det mulig for foreldrene og barnehagen å sende direkte meldinger til hverandre. Her kan de gis beskjeder, og ellers foregå en dialog mellom barnehage og hjem. Foreldrene kan selv gå inn i appen for å registrere fravær som sykdom, ferie og karantene. Ved hjelp av den digitale kommunikasjonsplattformen kan foreldrene få et unikt innblikk i barnas hverdag gjennom bilder og videoer som blir lagt ut på MyKid (MyKid. No). For å sammenligne MyKid med noe annet kan jeg si at det er ikke så ulikt It`s Learning eller den kjente sosiale medieappen Facebook. Det er begge apper som kommuniserer med bestemte personer, der du kan dele bilder og informasjon. I følge MyKid sine hjemmesider, og en forskning de selv har gjennomført i Østre Toten Kommune, kom de fram til at 50% av barnehagens ansatte tilbringer mer tid sammen med barna (Mykid.no). Larsen og Slåtten definerer kommunikasjon

slik: «å gjøre felles» Videre utdyper de at det å gjøre noe felles er et viktig arbeid i en organisasjon, og da med tanke på samarbeidet (Larsen og Slåtten, 2020, s. 157).

Thoresen beskriver at det er svært mye av informasjonen som blir gitt i dag er elektronisk basert, og at det å gi klar og tydelig informasjon er viktig for alle det angår, enten det gjelder det pedagogiske innholdet, hva som skal skje, eller helt praktiske daglige forhold. Videre skriver hun at det aller viktigste for å lykkes med informasjon, kommunikasjon og samarbeid er møter ansikt til ansikt, der tillit bygges. Den daglige, uformelle kontakten er viktig både for å bli kjent med foreldrene og barnet, og for å bygge tillit. Thorsen beskriver også videre viktigheten med å dele vesentlig informasjon, når barnet kommer, og når det hentes (Thorsen, 2017, s. 58-60).

Spurkeland er litt mer skeptisk til all den digitale kommunikasjonen, og skriver følgende: «mange ser ut til å tro at skriftlig og databasert kommunikasjon kan erstatte dialogen. Dette er en av de farligste misforståelser i vår tid. Øyekontakt, kroppsspråk og stemme kan aldri erstattes av noe som helst avansert hjelpemiddel». I følge Spurkeland kommuniserer vi ca. 80-90 % gjennom kroppen, og mye av denne kommunikasjonen forsvinner når vi kommuniserer via internett. Han skriver også om møtet med andre mennesker som ikke tar seg tid til å hilse og vise interesse for oss i en åpningsseanse. Der gir en dårlig følelse. Videre skriver han om at det ser ut som at det skriftlige arbeidet overtar mer og mer på bekostning av det muntlige i vårt daglige arbeid. Hva konsekvensene blir av dette mener han er for tidlig å si noe om, men at vi kan ane den negative siden av resultatet. Det kan være flere misforståelser, lite sosialt fellesskap, liten kreativitet, lite variasjon, lite samarbeid, refleksjonsfattige mennesker og en blomstringstid av utredninger og dokumentasjon. Spurkeland mener at data må løse det data er best til, nemlig å gi informasjon til mange samtidig, samt lagring av juridisk viktige og betydningsfulle dokumenter (Spurkeland, 2019, s.77-80, 85). En forskning, gjort av Nord universitet, viser svarene til at pandemien har påvirket det uformelle foreldresamarbeidet i barnehagen (Eriksen, 2020.12.17).

Rammeplan for barnehagens innhold og oppgaver skriver også om bruk av digitale verktøy i barnehagen. Her står det skrevet at: «Barnehagens digitale praksis skal bidra til barns lek, kreativitet og læring. . . . Samtidig skal digitale verktøy brukes med omhu og ikke dominere som arbeidsmetode». Videre skriver de at bruken av digitale verktøy skal skape læring og kreativitet, og at personalet skal være aktive sammen med barna i denne prosessen (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 29).

Å kommuniserer gjennom bilder er noe de aller fleste gjør i dag. Slette skriver om at for 20 år siden brukte vi analogt kamera i barnehagen, og bildene som ble tatt med disse kameraene ble printet ut, og hengt opp i barnehagen (Slette, 2020, s. 9). Man lærer gjennom å gjøre handlinger (Imsen, 2015, s. 45).

2.3 BARNES PERSONVERN

Bølgan skiver i sin bok «Vil du være med, så heng på» at økt digital kompetanse er nødvendig for å styrke det kvalitative innholdet i disse virksomheten. Videre bemerker hun at barnehagen skal være en lærende organisasjon slik at den er rustet til å møte nye krav og utfordringer (Bølgan, 2008, s. 150). Digitale verktøy er en selvfølge i dagens samfunn, og noe barnehagene bør kunne velge bort (Bølgan, 2008, s.67). Personalet må se nødvendigheten med å skaffe seg digital kompetanse og utforske de kreative mulighetene som verktøyene byr på (Bølgan, 2008, s. 64). Samtidig er det viktig at vi ikke bruker tiden på det digitale og glemmer barna, derfor mener hun at integrering av digitale verktøy i barnehagen er en prosess der barn sammen med andre barn og voksne deltar i utforsking av de nye verktøyene (Bølgan, 2008, s. 67). For barn er datamaskinen en selvfølge, og de lærer for at også andre digitale verktøy kan være spennende (Bølgan, 2008, s. 72). Samtidig påvirker teknologi barns hverdag og måten de samhandler på (Bølgan, 2008, s. 73). Schibbye og Løvlie skriver om at våre handlinger ikke bare påvirker andre; de kommer så å si tilbake til oss gjennom den andres reaksjon på oss (Schibbye & Løvlie, 2018, s. 22)

Slette skriver om at når barns hverdag i lek og læring skal dokumenteres, er det også mulig å ta bilder og film som ikke identifiserer barna. Bilder kan for eksempel tas bakfra eller av hender i lek. Ansatte bør reflektere over omfanget av bilder og film som tas, holdt opp mot barns rett til privatliv (Slette, 2020, s.32) Videre skriver han at åpenhet og innsyn for foresatte og allmennheten for øvrig er derfor av stor betydning (Slette, 2020 s. 9). At et bestemt barn går i barnehagen er ikke taushetsbelagt informasjon, men hvis dette barnet har hemmelig adresse kan forholdet være annerledes, skriver Slette (Slette, 202, s. 15). Det å dokumentere med bilder i barnehagen kan være utfordrende hvis man gjør feil. For enkelte barn, for eksempel barn på skjult adresse, kan fotografering, deling og publisering få alvorlige konsekvenser (Slette, 2020, s.32). Bølgan skriver at det digitale kameraet har gjort dokumentasjonen enklere og raskere (Slette, 2020, s. 64). Jebsen skriver om at den nye teknologien gir nye muligheter for innsamling og bruk av informasjon om enkeltmennesker, og stadig nye utfordringer vil oppstå på dette feltet (Jebsen, 2018, s.4). Videre belyser han at det er barnehageeiere som må sikre opplysningene mot uautorisert tilgang, endring,

ødeleggelse og spredning (Jebsen, 2018, s. 15). I en uttalelse i KK.no uttaler Nicolaysen at hun synes utviklingen av denne type digitale plattformer har gått veldig rask, og uten å ta veien innom etiske refleksjoner knyttet til barns integritet og personvern (Snarby, 2017).

For å sikre personvern på slike apper kan det være lurt med passord og innlogging med bankID. På nettsiden bankid.no skriver de at innlogging med bankID er en av de mest brukte og mest sikre metoden for å identifisere seg i Norge. Du slipper å møte opp på et lokale for å signere papirer eller vente på å få dem i posten, alt skjer nå over internett (bankid.no, u.d.). En undersøkelse viser til at skoler og barnehager har utfordringer med personvern. Det er fordi de fleste har mangelfull informasjonssikkerhet (datatilsynet.no, gjengitt i Jebsen, 2018, s. 6). På hjemmesiden i MyKid finner jeg opplysninger om at de samler inn personopplysninger som for- og etternavn, fødselsdato, adresse, relasjoner, bilder/video og kommunikasjon (MyKid.no).

3. METODE

3.1 VALG AV METODE

«En metode er en fremgangsmåte, et middel til å løse problemer og komme frem til ny kunnskap. Et hvilket som helst middel som tjener formålet, hører med i arsenalet av metoder» (Aubert, 1985, s. 196. Gjengitt i Dallan, 2018, s. 50). Slik definerte Vilhelm Aubert hva en metode er. Det vil si at en metode er hvordan jeg velger å innhente relevant informasjon og datamaterialet til oppgaven.

Da jeg skulle bestemme meg for valg av metode, brukte jeg problemstillingen min; «**Hvilke muligheter og utfordringer kan det være ved bruken av MyKid i barnehagen?**» som utgangspunkt. Problemstillingen går ut på at jeg ønsker å finne muligheter og utfordringer med bruken av MyKid i barnehagen. Når man skal velge metode har man to metodeformer å velge mellom. Dalland skiller mellom de to metodeformene slik: «De kvantitative metodene har den fordel at de gir data i form av målbare enheter. [...] De kvantitative metodene tar sikte på å fange opp mening og opplevelse som ikke lar seg tallfeste eller måle» (Dalland, 2018, s. 52). Begge metodene bidrar på hver sin måte, men på ulike vis. Jeg så mulighetene for begge metodene i min datainnsamling, men for min forskning fant jeg ut at en kvalitativ metode, og da i form av intervju, var det beste for min datainnsamling. Det er fordi jeg ønsket å finne ut hvilke muligheter og utfordringer det er med MyKid, og hvordan dette påvirker den daglige dialogen. Gjennom et intervju kan jeg grave dypt inn i få personers meninger og opplevelser, og ut ifra dette komme fram til et resultat. Jeg så også muligheten for en kvantitativ metode, og da i form av en spørreundersøkelse. Jeg synes det hadde vært interessant å finne ut hva hele foreldregruppa mente om appen MyKid, men etter veiledning kom vi sammen fram til at dette ville blitt for tidkrevende, og derfor endte jeg opp med metoden som ville gi meg et innblikk i informantenes opplevelser og meninger om MyKid.

Jeg endte opp med å gjennomføre et semistrukturert intervju. Det vil si: «Ved slike intervjuer er samtalene fokusert mot bestemte temaer som forskeren har valgt ut på forhånd» (Dalen, 2013, s. 26). Ved å utarbeide spørsmål på forhånd, bestemmer jeg tema for intervjuene. Spørsmålene la føringer mot det jeg ønsket å finne ut.

3.2 PLANLEGGING AV DATAINNSAMLING

Allerede under siste års praksis, startet jeg arbeidet med å skaffe meg informanter til bacheloroppgaven. Jeg spurte flere pedagoger og foreldre om de kunne tenke seg å være informanter til min bacheloroppgave, selv om det var usikkert hvilket tema jeg skulle skrive om. Mange ønsket å stille opp i min oppgave, og derfor hadde jeg et bredt utvalg til oppgaven min. Da tema var satt, og metodevalg bestemt begynte jeg å utarbeide en arbeidsskisse. Den består av en ukentlig oversikt over når ting bør og skal være ferdig. Jeg hadde satt opp en litt stram tidsplan i starten, og det forårsaket at jeg utarbeidet en intervjuguide tidlig. Her lage jeg spørsmål med fokus på det jeg ønsket å finne ut. Dalen skriver at: «En intervjuguide omfatter sentrale temaer og spørsmål som til sammen skal dekke de viktigste områdene studien skal belyse» (Dalen, 2013, s. 26). Et intervju der samtalene har fokus på bestemte temaer som forskeren har valgt på forhånd, kalles semistrukturert intervju (Dalen, 2013, s. 26).

Da arbeidsskissen skulle fremføres for resten av klassen, hadde jeg også sendt inn en ferdig intervjuguide til veiledning. Min intervjuguide ble veiledet i fellesskap og brukt som et eksempel for de andre. Under veiledningen på arbeidsskissa fikk jeg også svar på om hvor mange informanter det vart lurt og ha, og hvem jeg burde intervju. Ut ifra dette kom vi sammen kom vi fram til at det var lurt å utarbeide to forskjellige intervjuguides. En for foreldrene og en for pedagogene. (SE VEDLEGG 1 & 2).

Arbeidet med intervjuguidene var nå i gang. I intervjuguidene er flere av spørsmålene like, mens andre spørsmål er spesielt rettet mot enten foreldrene eller pedagogene. Jeg prøvde konsekvent å skrive ned åpne spørsmål, slik at informantene måtte greie ut om sine opplevelser og meninger. «Det informantene forteller deg, er datamaterialet ditt, og det bør være så rikt og fyldig som mulig» (Dalen, 2013, s. 27). Med dette i bakhode utarbeidet jeg åpne spørsmål som måtte besvares lengre enn ja og nei. Dette ga meg en mulighet for gode og utfyllende svar fra informantene. I tillegg til å utarbeide to intervjuguides, utarbeidet jeg også et informasjons- og samtykkeskjema. Her opplyser jeg om taushetsplikt, anonymitet, at de må gi samtykke, og at hvis de ikke ønsker å delta må de trekke seg før prosjektets sluttdato. Etter en siste veiledning på intervjuguidene og informasjons- og samtykkeskjema var det tid for datainnsamling.

3.3 VALG AV INFORMANTER

Som nevnt tidligere startet jeg innsamlingen av informanter tidlig. Etter å ha fått oppklaring i hvor mange informanter som trengtes til en slik oppgave, tok jeg et strategisk utvalg av mine

informanter. Thagaard beskriver et strategisk utvalg slik: «Kvalitative studier baserer seg på strategisk utvalg, det vil si at vi velger deltakere som har egenskaper eller kvalifikasjoner som er strategiske i forhold til problemstillingen og undersøkelsens teoretiske perspektiv» (Thagaard, 2013, s.60). Jeg valgte mine informanter ut ifra mitt møte med dem i barnehagen, og litt på grunn av covid-19 restriksjonene. Alle mine informanter hadde jeg vært i kontakt med gjennom å ha møtt dem i barnehagen i jobbsammenheng.

For å få litt ulike synspunkter på bruken av MyKid valgte jeg å intervju to pedagoger og tre foreldre. Her er det et foreldre par. Mann og kone ble intervjuet samtidig. Jeg var klar og tydelig på at jeg ville at begge kjønn skulle være representert i min datainnsamling, mest for å se om det også er en forskjell på oppfatningen av appen mellom kjønnene. Skulle også gjerne ønsket å intervju en mannlig pedagog, men dette lot seg ikke gjøre uten at jeg måtte reise ut av kommunen. Det ble ikke et alternativ når samfunnssituasjonen er som den er.

3.4 BESKRIVELSE AV GJENNOMFØRING

Etter en stund uten noe kontakt med informantene, sende jeg på dem en melding og lurte på om de fortsatt var interessert i å være informanter. Jeg fikk bare positive svar, og vi avtalte tid og sted relativt fort. Det første intervjuet ble avholdt hjemme hos meg sammen med en av foreldreinformantene. Etersom jeg ikke har søkt om lydopptak hos NSD, gjorde jeg mine egne notater under intervjuene. Det gikk overraskende greit å notere underveis. Etter intervjuet var over, og informanten hadde dratt hjem, satte jeg med ned og transkriberte med en gang. Dette fordi jeg nå hadde intervjuet og svarene ferskt i minnet. Intervju nummer to var med en av pedagogene, og dette foregikk på barnehagens møterom. Intervjuet gikk fint, og opplevdes mer som en samtale. Jeg gjentok samme prosess med å transkribere rett etter intervjuet. Intervju tre og fire ble avholdt hjemme hos informantene. Også her ble det tatt notater underveis, og transkribert rett i etterkant av intervjuene. Jeg gjennomførte alle de fire intervjuene på 3 dager, så datamaterialet var relativt kjapt i boks.

3.5 ANALYSEARBEID

Etter at intervjuene var unnagjort, startet selve systematiseringen og analysearbeidet. Jeg må innrømme at det å notere mens noen snakker gikk over all forventning, selv om jeg hadde gruet meg og var redd for å ikke greie å notere ned alt. Jeg noterte det aller meste som ble sagt, og finskrev intervjuene i etterkant. Dette gjorde at jeg fikk tilføyd det jeg hadde glemt å

skreve ned. Etter å ha repetert samme metode fire ganger, satte jeg til slutt svarene inn i samme dokument sortert etter foreldre og pedagoger. Foreldrenes svar i ett dokument sammen med spørsmålene, og pedagogenes svar i et annet. Nå starter analysen. Uansett hvilket datamateriale man jobber med, dreier alltid analysen seg om å redusere datamengden, skape orden, struktur og mening (Bergsland & Jæger, 2014, s. 81). Når jeg analyserte valgte jeg å lese dokumentet med begge svarene under hverandre, og skrive koding, altså stikkordoppsummering, i margin på høyre side. (SE VEDLEGG 3) Johannesen, Tufte og Christoffersen kaller denne metoden for kategoribasert inndeling. Det er en metode der man setter merkelapper/stikkord som gjør det mulig å finne igjen spesielle temaer i datamaterialet (Johannesen, Tufte & Christoffersen, 2011, s 116). Ut ifra disse kodingene dannet jeg ulike tema som blir underoverskrifter i drøftingen av bacheloroppgaven min.

3.6 METODEKRITIKK

Det finnes både positive og negative sider med alle metoder man bruker. Noen metoder egner seg bedre til enkelte forskningsprosjekter selv om de har med seg noen negative sider. I mitt forskningsprosjekt brukes intervju som forskningsmetode, og hvis jeg skal være kritisk til denne metoden, så finner jeg også her noen negative sider.

Som nevnt tidligere i oppgaven har jeg ikke søkt om tillatelse for lydopptak hos NSD. Dette ser jeg på som både positivt og negativt i denne sammenhengen. Det negative med å ikke bruke lydopptaker er at det er store muligheter for at jeg har gått glipp av noe viktig som har blitt sagt, eller at jeg ikke rukket å notere alt. Dette er jo litt dumt, da man kan gå glipp av viktig informasjon til forskningen. Samtidig ser jeg også noe positivt med å ikke ha lydopptaker, og det er at informantene kanskje føler seg litt mer komfortable. Dette kan forårsake at de tørr å uttrykke seg mer, og dermed gjør til at jeg får et mer reelt og unikt forskningsmateriale.

Noe annet som også kan sees på litt kritisk, er at jeg i mitt forskningsprosjekt har informanter som jeg har kjennskap til fra før av, og valgte de strategisk ut. Dette kan jo påvirke hvilke svar jeg får på spørsmålene mine, i og med at jeg vet av personene, har møtt de i barnehagesammenheng og har plukket de ut med tanke på å få best mulig svar til oppgaven min. Samtidig var nok dette valget av informanter det lureste og beste om vi tenker på samfunnssituasjonen, og det å skulle følge koronarestriksjonene og anbefalingene. Jeg tror ikke at min relasjon til informantene har påvirket resultatet på forskningsprosjektet.

3.7 ETISKE RETNINGSLINJER

Før jeg startet på datainnsamlingen utarbeidet jeg et skriv, et informasjons- og samtykkeskjema. (SE VEDLEGG 4). Her får informantene informasjon om forskningsprosjektet, og krysser av om de ønsker å delta. Her står også alt av opplysninger som de trenger å vite, alt fra hvem som er ansvarlig for prosjektet, taushetsplikt, anonymitet, og når siste frist for å trekke seg er.

Hele forskningsprosjektet er konfidensialitet. I følge Bergsland & Jæger vil det si at man ikke kan gjenkjenne informantene (Bergsland & Jæger, 2013, s. 85). Derfor er alle mine informanter er anonymisert, og navnene som blir brukt i oppgaven er fiktive navn. Det er ikke informantenes virkelige navn. Det er heller ikke mulig å kjenne igjen informantene i deres svar. Har informantene nevnt navn i besvarelsen sin blir disse også anonymisert. Enten med et fiktivt navn eller benevnelsen «barnet».

4. PRESENTASJON AV FUNN OG DRØFTING

I dette kapittelet skal jeg presentere funnene jeg har kommet fram til i analysen av datamaterialet mitt. Her deltok informantene «Idun», «Merete», «Linda & Jakob» og «Malin». Funn og teori drøftes, før jeg til slutt skal komme fram til et svar på problemstillingen min: «**Hvilke muligheter og utfordringer kan det være ved bruken av MyKid i barnehagen?**» Jeg har valgt å skrive om sitatene fra dialekt til bokmål for å forbedre forståelsen, og for å få en bedre flyt i oppgaven. Jeg har valgt å dele dette kapitlet opp i tre delkapitler. Kommunikasjon og det uformelle foreldresamarbeidet, informasjon og dokumentasjon og barns personvern – er det godt nok? Delkapitlene er basert på temaene som kom fram under analysen av datamaterialet mitt.

4.1 KOMMUNIKASJON OG DET UFORMELLE FORELDRESAMARBEIDET

Etter å ha analysert datamaterialet mitt, kom det fram et moment som både foreldre og pedagoger var opptatte av. Det var kommunikasjon, og det ble nevnt mange ganger under alle de fire intervjuene. Larsen & Slåtten definerer kommunikasjon som å gjøre felles. De påpeker på at det å gjøre noe felles er viktig i arbeidet i en organisasjon, og da med tanke på samarbeidet (Larsen & Slåtten, 2020, s.157). I barnehagesammenheng er kommunikasjon et viktig verktøy og hjelpemiddel i arbeidet med barn og barns beste. Glaser skriver om at det å samarbeide med foreldrene er noe av det viktigste vi barnehageansatte gjør, og at dette samarbeidet er avgjørende for barnets trivsel, lek og læring. Det er fordi barnet blir påvirket av foreldrenes forhold til barnehagen, og derfor er det viktig at vi barnehagelærere skaper et godt grunnlag for samarbeid, tillit og trivsel (Glaser, 2013, s. 18). Hvordan skal vi kunne skape dette gode samarbeidet og miljøet, når verden bare blir mer og mer teknologisk, og det meste av samarbeidet nå er blitt digitalt?

Det som kom fram i intervjuene med foreldrene var at de har sett endringer i det uformelle foreldresamarbeidet etter at MyKid ble tatt i bruk, og mye av foreldresamarbeidet skjer via denne app`en. Det Linda og Jakob belyste som den største endringen de hadde lagt merke til er at det er blitt litt mindre samtale i gangen, og at det ikke lenger er behov for å stille så mange spørsmål til de ansatte om barna. MyKid er jo som nevnt tidligere, en kommunikasjonsplattform. Jeg tenker at oppfatningen av at det ikke nå lenger trengs å stille så mange spørsmål i hente- og bringesituasjonen, er fordi de har allerede opplysningene tilgjengelig på mobilen sin når de henter barna. Thoresen skriv om at mye av informasjonene som blir gitt i dag er elektronisk basert, og det å gi klar og tydelig informasjon er viktig for

alle (Thorsen, 2017, s.60). Det er ikke lenger bare i hente- og bringesituasjonene de nå kan få informasjon om dagen til barna og ulike aktiviteter de har holdt på med. Den ligger jo tilgjengelig i MyKid hele tiden, og det bidrar til at foreldrene heller ikke trenger å spørre barnehageansatte om det. Jeg som fremtidig pedagog tenker det er viktig å bevare det uformelle samarbeidet, fordi det er akkurat her du kan fortelle om dagen til det aktuelle barnet. Informasjonen som blir sendt ut via MyKid er generell informasjon, og med det ikke vite hvordan akkurat ditt barn har hatt det i dag. Derfor tenker jeg at det uformelle samarbeidet blir ekstra viktig å ta vare på, og forhindre at det faller bort, for å kunne gi foreldrene et innblikk i akkurat deres barns hverdag. Thorsen fremmer viktigheten med å dele vesentlig informasjon når barna blir hentet og bragd. Det er gjennom den daglige, uformelle kontakten man blir kjent og bygger tillit (Thorsen, 2017, s.60). Foreldrene forteller om dette, og at de er godt fornøyde med MyKid. De kunne ikke tenke seg og tatt bort app`en. Foreldrene forteller at de verdsetter den daglige dialogen, fordi de ønsker å høre hvordan akkurat deres barn har hatt det. Videre bemerker Linda og Jakob at det hadde vært merkelig om de kom til barnehagen og ingen hadde snakket med dem. Det at noen ikke har tid til å hilse på, møte og vise interesse for noen i en åpningsseanse kan føles veldig dårlig, skriver Spurkeland (Spurkeland, 2019, s. 77). Følelsen man får av å ikke bli sett, er en dårlig følelse som ingen av foreldrene i en barnehage noen gang skal oppleve. Derfor håper jeg alle barnehageansatte er bevisst hvor viktig den daglige kommunikasjonen er, og tenker over hvordan de i imøtekommer mennesker daglig.

På den ene siden tror jeg foreldresamarbeidet har blitt litt påvirket av teknologien, men på den andre siden tror jeg også samfunnssituasjonen har påvirket samarbeidet. I den tiden vi lever i akkurat nå, tror jeg også har påvirkningskraft på det uformelle foreldresamarbeidet og kommunikasjonen. Covid-19 setter noen restriksjoner i hverdagen, og jeg tenker at dette kan være med på å påvirke samtaler i gangen. Det er ikke bare MyKid-app`en som har skylden i at det er redusert mengde med samtaler i gangen. I den barnehagen jeg hadde intervju i hadde de en ordning om at det kun var lov med tre foreldre i gangen samtidig. De hadde et system på at det hang tre spader ute på veggen, ved siden av ytterdøra. Når en forelder kom for å hente barnet sitt tar vedkommende med seg en spade inn. Var alle spadene borte måtte foreldrene stå ute, og vente til noen ble ferdige i gangen, og kom ut med en spade.

Restriksjonene og begrensningene på hvor tett man kan være og antallet man kan være samlet samtidig, tror jeg påvirker samtalen mellom barnehage og hjem. Det er fordi henter foreldrene barna sine når også andre barn blir hentet, får de kanskje en følelse av at de må kjappe seg for

å bli ferdige, slik at noen andre kan komme inn. Et annet relevant funn som Jakob og Linda belyste er at de synes at spadene er en stressende faktor, og at noen ganger føltes det ut som at man bare måtte kjappe seg å få tak i barna, og komme seg ut. I en slik samfunnssituasjon som vi lever midt oppi, er det kanskje kjekt at teknologien har kommet så langt som den har, slik at vi fortsatt får kommunisert med foreldrene. Eriksen (2020) fant i en forskning at smittevern i stor grad har påvirket foreldresamarbeidet i det daglige (Eriksen, 2020). I og med at forskningen viser til disse svarene, vil jeg tro at ved å ta i bruk digitale apper som informasjons- og kommunikasjonsplattform har det på en måte styrket foreldresamarbeidet under denne samfunnspandemien. I og med at appene, i flere barnehager og da inkludert intervjubarnehagen, kom i bruk rett før pandemien vil jeg anta at foreldrene kanskje oppfatter foreldresamarbeidet som litt dårligere, og at de tror at dette kommer av overgangen til ny kommunikasjonsplattform. Jeg tror også, i likhet med flere av foreldrene, at noe av det uformelle foreldresamarbeidet har blitt påvirket av overgangen til MyKid. Spurkeland skriver om at han er litt skeptisk til all den skriftlige kommunikasjonen som ser ut til å overta mer og mer for det muntlige i framtiden. Han påpeker at vi ikke kan forutsi konsekvensene av dette nå, men at noen av dem blant annet kan være misforståelser, lite kreativitet og lite samarbeid (Spurkeland, 2019, s.80) Jeg sier meg enig i påstandene til Spurkeland fordi jeg har opplevd og erfart noe lignende i praksis. Da mottok praksisbarnehagen melding på MyKid fra en forelder, og den ble tolket av de ansatte i barnehagen. Det er mye vanskeligere å tolke det noen skriver i stedet for at det hadde blitt fortalt gjennom en muntlig dialog. Dette fordi man mister mye av de kroppslige kommunikasjonene som uttrykker mye for oss i en samtale. Spurkeland nevner at man kommuniserer ca. 80-90% gjennom kroppsspråket, og at kroppsspråk, øyekontakt og stemme aldri kan erstattes av avanserte hjelpemiddel (Spurkeland, 2019, s.78, 85). Etter mine erfaringer og opplevelser i praksis, viser dette til at det faktisk stemmer. Det er mye vanskeligere både for barnehagens ansatte og foreldrene å tyde meldingene som blir sendt dem imellom. I dag har vi jo en rekke ulike smilefjes som kan plottes inn ulike steder i meldinger som en erstatning for kroppsspråket, men jeg synes fremdeles ikke det er sammenlignbart. Det er på det grunnlaget at vi tolker også disse smilefjesene forskjellig, akkurat som med det skriftlige.

Samtidig som at det uformelle foreldresamarbeidet blir påvirket av overgangen til MyKid, vil jeg også tro at foreldresamarbeidet er blitt påvirket av samfunnsrestriksjonene grunnet covid-19. Som nevnt tidligere var også dette resultatet av en undersøkelse gjort av universitetet i nord. Det å holde avstand og at vi ikke skal være for mange i ett og samme rom mener jeg kan

ha påvirket de uformelle samtaler med foreldrene. Det er fordi de ofte får lite tid i gangen under henting. De må komme seg fort ut, slik at nye foreldre kan komme inn å hente sine barn. Foreldrene uttrykket at de fikk en slik følelse ved flere hentinger i barnehagen. I dette tilfelle vil jeg nok tro at mange tenker at den skriftlige kommunikasjonen kan erstatte dialogen i gangen, og akkurat dette skriver Spurkeland om (Spurkeland, 2019, s 80.). Det å erstatte dialogen med skriftlig kommunikasjon mister man, som nevnt tidligere, mye kroppslig kommunikasjon og flere misforståelser kan oppstå. Derfor er det viktig at vi er kritiske til et skriftlig samarbeid, selv om jeg tror at den skriftlige kommunikasjonen har vært gull verdt under Coronapandemien.

Sett fra et synspunkt som en framtidig barnehagelærer, tror jeg at det er viktig at vi som barnehageansatte er bevisste hvor viktig denne samtalen i gangen er. Samtidig er det viktig at vi henger med i nåtiden, og de nye foreldregenerasjonene. I dag er jo de fleste foreldrene i barnehagen vokst opp med, eller fått tilgang på teknologi i ung alder. Det vil si at vi er vant til å kommunisere via internett, og at barnehagene, og også flere andre organisasjoner, bare må henge på. Det er viktig å oppdatere seg og sørge for kunnskapsheving i en organisasjon, hvis ikke vil den bli gammeldags og tungvint. Bølgan skriver om at det er de unge og unge voksne er de mest aktive internettbrukerne. Videre skriver hun om at internett stadig får større betydning når det er snakk om kommunikasjon (Bølgan, 2008, s. 173). Man må nesten bare henge på utviklingen om man vil være med.

Endringer i samfunnet, og nye teknologiske oppfinnelser har gjort det å kommunisere enklere, tidsbesparende og mer miljøvennlig. Bølgan nevner at barnehagen er en lærende organisasjon, og at vi må være rustet til å møte nye krav og utfordringer. Det viser seg å være nødvendig med økt digital kompetanse for å styrke det kvalitative innholdet i barnehagen (Bølgan, 2008, s. 150). Men er det slik at barnehagens innhold er blitt styrket av MyKid, og er app'en tidsbesparende? Dette var noe jeg virkelig ønsket å finne ut da jeg skulle intervjuer. Går tiden de ansatte bruker på MyKid utover barna? Pedagogene jeg intervjuet var ganske samstemte i svaret sitt her, og det viste seg at appen tar litt tid, rundt 30-60 minutter, i løpet av en barnehagehverdag, og da aller mest på morgenen/formiddagen. Det foreldrene kunne fortelle meg var at ingen av deres barn hadde nevnt noe om at mobilene ofte var i bruk i barnehagen.

Det at pedagogene i dette intervjuet har lagt merke til at den økte mobilbruken, da i form av MyKid, har påvirket barna synes jeg er litt skremmende å høre. Et slikt verktøy skal være til hjelp for de ansatte. Det skal ikke gå på bekostning av barna. Samtidig synes jeg det er bra at pedagogene er klar over det selv, og reflekterer over det i intervjuene. Jeg tror det er viktig å

finne og utarbeide en balanse her. Slik som Idun forklarer det til meg, merker hun at barnegruppa er mer urolig når de heletiden må registrere på MyKid, spesielt ved ankomst. Merete fortalte meg at barna har begynt å herme etter dem, og imitere dem. Foreldrene uttrykte at de la merke til mobilbruken i oppstarten av MyKid, men at personalet var veldig beklagende, og forklarte at det var MyKid de holdt på med. Nå legger de ikke merke til at barna blir registrerte.

Ting var nok mer tydelig i starten, og det vil jeg tro kommer av at MyKid var nytt for alle. Nye ting må læres, og det tar tid før man blir god. Allikevel synes jeg ikke at denne læringen skulle ha gått utover barna, kanskje var de ikke nok bevisste seg selv og sine handlinger. Samtidig skjønner jeg det er vanskelig å registrere på MyKid når man kun er en voksen på tidligvakt, og appen må oppdateres på grunn av sikkerheten. Schibbye & Løvlie benevner i boka si «du og barnet» at handlingene vi gjør påvirker andre, og at vi får tilbakemeldinger på handlingene gjennom en reaksjon fra den andre. Dette sitatet føler jeg beskriver funnene i min forskning. Når de voksne i barnehagen må sjekke inn på MyKid i stedet for å ha fokus på barna, reagerer de med for eksempel å bli mer urolig. I rammeplan for barnehagens innhold og oppgaver står det skrevet at digitale verktøy skal brukes med omhu og ikke dominere som arbeidsmetode (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 29). Ut ifra det som er belyst fra informantene mine, kan det virke som at MyKid er veldig dominerende på morgenene. Det er fint at pedagogene er bevisste dette, men selv om man er bevisst, må man også legge til rette for endringer i praksisen. Som nevnt tidligere tror jeg nøkkelen for at appen ikke skal bli dominerende, og gå utover barna og barn-voksenrelasjonen, er å finne en balanse. En løsning kan kanskje være å invitere barna med inn i prosessen, slik Idun fortalte at hun gjorde på sin storbarnsavdeling. På hennes avdeling har barna en større forståelse om at det handler om å finne ut om hvem som er til stede i barnehagen, og hvem som etter hvert blir henta og drar hjem. Her har barna altså fått en forståelse for at dette er et verktøy som brukes for å få en oversikt over hvem som er i barnehagen til enhver tid. Rammeplan for barnehagens innhold og oppgaver belyser at digitale verktøy skal bidra til blant annet læring og kreativitet, og at personalet skal være aktive sammen med barna (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 29). Jeg tenker at dette er en unik mulighet til å få dekket et av kravene i styringsdokumentet vårt hver dag. La barna få ta del i prosessen, og sjekke inn og ut seg selv. Små barn på småbarnsavdelinger kan nok ikke ta like stor del i en slik prosess som de større barna. Jeg ser for meg at det går an å inkludere dem ved å vise bilde av dem selv og lignende.

MyKid har selv gjort en undersøkelse på sine hjemmesider. Der har de brukt barnehager i Østre Toten Kommune. Resultatet de kom fram til er at 50% av barnehagens ansatte bruker mer tid sammen med barna etter at MyKid ble tatt i bruk (MyKid.no). MyKid er tidsbesparende om man har satt seg inn i appen, og kan å bruke den. Samtidig tror jeg den stjeler verdifull tid med barna hos de som ikke er så teknologisk anlagte, og som trenger litt ekstra tid før det sitter i fingrene. Jeg vil nok anta at prosentandelen har økt om de gjør den samme undersøkelsen igjen til neste år. Jeg tror flere vil få øynene opp for appens muligheter, og ser hvor nyttig den er i forhold til kommunikasjon, informasjon og dokumentasjon.

4.2 INFORMASJON OG DOKUMENTASJON

På den ene siden er MyKid er en kommunikasjonsapp, mens på den andre siden har den også flere nyttige funksjoner. Dette kom fram i alle intervjuene. Pedagogene fortalte at de er fornøyde med at de kan gi ut informasjon til så mange på så kort tid, og at de kan se hvem som har lest beskjedene og ikke. De var også fornøyde med at alt nå var samlet på en plass, og at de enkelt kunne gå inn på appen for å se tilbake på ting. Foreldrene hadde mer eller mindre samme oppfatning av appen. De kunne fortelle at de synes det var godt at alt av informasjon var samlet på en plass, og at de slipper å lete etter ark, og få med seg beskjedene som er skrevet på oppslagstavla i barnehagen. I tillegg belyste de veldig verdien av å ofte få bilder av barna tilsendt i løpe av hverdagen.

Full barnehagedekning og tall fra SSB viser til at 92,8 %, altså de fleste barna oppholder seg i barnehagen store deler av hverdagen sin, hver dag (SSB.no). Det vil si at mye av det som skjer i livet til barna dine skjer her uten at du som forelder er til stede. Slette skriver at åpenhet og innsyn for foreldre og foresatte har stor betydning (Slette, 2020, s. 9). Malin snakket mye om betydningen av å få tilsendt bilder fra barnehagen, fordi det ga henne et unikt innblikk i barnets hverdag. I dag er det blitt veldig vanlig å ta bilder for å fange opp og dokumentere hendelser i barnas hverdag. Slette skriver videre at for 20 år siden brukte vi analogt kamera og printet ut bildene, og hang de opp i barnehagen eller satt de i permer som etter hvert ble med hjem (Slette, 2020, s 9). I dag forekommer ikke dette, det blir tatt bilder digitalt, og lagringen og bruken av bildene blir også lagret i det digitale verktøyet. I informant barnehagen bruker de mobiler til å ta bilder med og dokumentere til foreldrene. Bildene blir ikke sendt via vanlig melding, men de blir sendt via MyKid. Bølgan skriver om at det digitale kameraet har gjort dokumentasjon enklere og raskere (Bølgan, 2008 s. 64). Samtidig informerte informantene om at de ofte får bilder av barna i barnehagen. Da kan man spørre

seg selv om hvor mye tid som går med og slukes opp bare på å sende bilder. Jeg tenker at det å sende bilder er greit om det er av aktiviteter barna i barnegruppa har holdt på med, men om det er bilde av hvert enkelt barn som skal sendes til alle foreldre hver eneste dag, tar dette veldig mye tid. Jeg tenker derfor at det er viktig at barnehagens ansatte er reflekterte og kritiske over når og hva de tar bilde av til enhver tid.

MyKid har en funksjon som gjør til at man må navngi alle barna som er med på bildet, og det er kun de som er registrert som foreldre og foresatte til disse barna som får se det. Er ikke ditt barn med på bildet, får du heller ikke lov å se det. Her må også barnehagens ansatte være observant, fordi de har nemlig ikke lov å fotografere barn uten foreldrenes samtykke. Jakob og Linda fortalte at en sjelden gang hender det at de får opp bilder av andres barn, ved at noen i barnehagen har navngitt feil, men at de da sender en melding til barnehagen så de får fikset det. Det er menneskelig å gjøre feil, og alle gjøre det. I tilfellene dette har skjedd har det ikke vært noe styr rundt det, og det kan nok komme av at barnehagen er liten, og alle kjenner alle i kommunen. Hvis vi skal tenke litt kritisk på denne situasjonen kunne utfallet ha blitt mye verre. Hva hvis foreldrene til dette barnet ikke skal vite at vedkommende er i barnehagen o.l. I slike saker kan det få store konsekvenser av feil navngiving. Slette skriver om at hvis et barn går i en bestemt barnehage ikke er taushetsbelagt informasjon, men hvis dette barnet har hemmelig adresse kan forholdet være annerledes (Slette, 2020, s. 15). Det er viktig at vi som ansatte i barnehagen overholder samtykker og forholder oss til det foreldrene og barnet ønsker. Kanskje er det lurt å opparbeide seg en rutine eller egne regler for billedtaking i barnehagen, slik at minst mulig feil skjer. Slette belyser at hvis barn som for eksempel bor på skjult adresse kan en feil få store konsekvenser (Slette, 2020, s. 32). Jeg tenker at det kan være lurt å ha egne regler for bilder. Enten skal bilde bestå av bakholdet til barna eller så skal bilde være tatt så langt unna at det ikke er mulig for andre å se hvem det er. Det er ikke barna som skal være i fokus og bli dokumenterte, men det er aktiviteten eller leken deres som skal bli dokumentert. Slette skriver noe om dette. Han mener at vi barnehageansatte bør reflektere over omfanget av bilder og film som tas, holdt opp mot barns rett til privatliv. Videre skriver han om at når vi skal dokumentere hverdagen til barna, er det ikke nødvendig å ta bilder som gjenkjenner barna. Det er fullt mulig å ta bilder bakfra eller av barnehender i aktivitet (Slette, 2020, s. 32). Det kan også hende barna ønsker at man skal fotografere ting de har laget osv., og det mener jeg er helt greit så lenge ansiktet til barna ikke er med. Kanskje er det litt strengt, men jeg synes at det er viktig å være på den sikre siden uansett. Sett fra en annen side er det med bilder veldig fint for de som arbeider i barnehagen. Bildene kan brukes til å dokumentere

barnas aktiviteter, eller det som barnehagen og barna gjør i løpet av dagen. Dette kan igjen være med på å belyse barnehagens arbeid med styringsdokumentet, rammeplan for barnehagens innhold og oppgaver, på en god og enkel måte for foreldrene.

Foreldrene påpekte akkurat dette med bilder, og de synes det var fint og tilsendt i løpet av dagen, mens pedagogene synes det er kjekt med alt som blir dokumentert. Det er ikke bare bilder som lagres og kan sendes i MyKid, det gjør også alt av samtykker fra foreldrene, beskjeder, dokumenter, informasjonsskriv og telleliste osv. Alt lagres i appen, og ligger der tilgjengelig slik at det bare er å gå og å se tilbake på. Samtykkene kan foreldrene endre når de vil, og derfor er det lurt å alltid oppdatere seg på hvem som kan bli tatt bilder av, og hvem som skal skånes for det. Alt av dokumenter og informasjon lagres også i appen, slik at både foreldre og barnehagen har tilgang til det. Dette var noe også foreldrene var veldig fornøyde med. Linda sa blant annet dette: «det er så kjekt at alt er på samme plass, man slipper masse papir og sånn. Og om det er noe jeg lurer på etter henting eller at det var noe jeg glemte å spørre om, kan jeg bare gå inn å sjekke i appen, og finne svarene der».

Det at alt lagres på en og samme plass kan gjøre hverdagen mye lettere og ryddigere for de ansatte i barnehagen. De trenger ikke lenger å lete igjennom en bunke med papirer for å finne ut det de lurer på, det kan nå enkelt gjøres ved noen tastetrykk. Alt ligger jo tilgjengelig i appen. Samtidig handler det om at man må sette seg inn i appen, og dens funksjoner for at den skal bli et verktøy som ikke tar for mye tid i hverdagen. Den kan bli tidsoppslukende, og dermed gå utover barna. Etter min mening, er ikke MyKid lenger et verktøy for barnehagen, i og med at det går utover tiden med barna. John Dewey er opptatt av at barn skal lære gjennom å gjøre, også kaldt learning by doing (Imsen, 2015, s. 45). Jeg vil si at alle lærer best gjennom noe vi gjør selv, men denne læringsformen tar tid. Når man skal registrere forløpende i hverdagen, er det viktig at ansatte er åpne for kompetanseheving, ta imot hjelp og veiledning fra andre. Å være åpen for hjelp og la andre vise deg, kan bidra til at man får mer tid sammen med barna. Å lære gjennom egne handlinger kan iblant ta tid, og i barnehagen er det viktig at registreringer ikke tar lang tid. Her kommer viktigheten av å søke hjelp hos andre inn.

Birkeland og Carlson skriver om at kompetanseutviklingen er knyttet til praksis fordi at utviklingen av kompetanse bidrar til utvikling av barnehagens praksis (Birkeland & Carlson, 2013, s. 39). På sikt ser jeg at dette kan bli et fremtidig verktøy for barnehagene, men det forutsetter som sagt at alle setter seg inn i appen. Jeg ser for meg at det er enklere for nyutdannede barnehagelærerne og sette seg inn i nye apper, da vi er født inn i en teknologisk verden. I motsetning til de eldre, snart pensjonistene, i barnehagen som kanskje kløner litt

med appen, og ikke er så begeistret for ny teknologi. Samtidig bør eldre barnehageansatte være klar over at de arbeider i en lærende organisasjon, og at de da må bare henge på utviklingen.

Det at dokumentasjonen er samlet på en plass, og lagres underveis når appen er i bruk ser jeg på som en stor ressurs, og da med tanke på funksjonene, soveliste, bleieskift og telleliste. Samtidig ser jeg også dette som en tidsoppslukende ressurs. Dette er funksjoner som gjør det enklere for oss ansatte og foreldre å holde en oversikt over hvor lenge de har sovet og når de sist ble skiftet bleie på, samt å telle barna. Fra et annen synspunkt må de voksne i disse tilfellene gå bort for å registrere dette inn på appen, noe jeg mener går utover barna. Det er fordi den voksne mister fokuset på barna. Ved telling av barn, kommer bilde og navn opp på skjermen, og ved et enkelt trykk på barnet skifter det farge, og da vet man at det barnet er telt. Da kan man enkelt bare trykke på de barna man ser, og finne ut om det mangler noen. Det er en god oppfinnelse, og den er mye enklere enn penn og papir. Samtidig er det på de fleste barnehager bare en avdelingstelefon. Det gjør til at det i dette tilfellet alltid må være en voksen som har ansvar for å ta tellerunden. Som igjen medfører at det bør utarbeides et system på hvem som teller og har telefonene til enhver tid. Her var de to pedagogene uenige i sine svar. Merete var i motsetning til Idun positiv til tellelista. Hun synes det var en genial og nyttig ressurs, mens Idun forteller at hun ikke er så begeistret for tellelista, nettopp på grunn av tidsbruken og kun en telefon tilgjengelig. Hun fortalte videre at hun likte at ting ble dokumentert og lagret for sikkerhetens skyld. Tellelista lagres fortløpende, og hvis et barn plutselig forsvinner, kan man enkelt gå tilbake for å se når det sist ble telt. Det er viktig dokumentasjon, ved en verst tenkelig situasjon, der det blir leteaksjon. Appfunksjonen er mye enklere enn å rote med penn og papir. Det kan bli bløtt og ødelagt, samt at man roter bort lappene. Derfor kan man si at MyKid gjør hverdagen enklere når alt lagres, men samtidig tar den tid fra barna noe som kan sees på som en ulempe.

For at man ikke skal bli stående eller gå rundt med mobilen, kan man også her inkludere barna i arbeidet. Enkelt kan man sette seg ned, sammen med noen barn, og spørre barna om de har lyst til å hjelpe til å se hvem som er kommet ut. Etter hvert som barna observerer hverandre, og sier navnet deres, kan dere sammen trykke på tellelista. Dette er en fin læringssituasjon om man har på seg de rette brillene. Her kan man utnytte muligheten til å trene på plasseringsord, fysisk aktivitet, øking av ordforråd, fysisk aktivitet og mye mer.

Ut ifra informasjonen jeg fikk fra informantene mine, har det kommet fram at det lagres mye ulik informasjon og bilder i appen. Er sikkerheten rundt appen god nok eller finnes det forbedringer?

4.3 BARNES PERSONVERN – er det godt nok i varetatt?

Da jeg gjennomførte intervjuene mine, var et spesielt et funn jeg bemerket meg, og som egentlig gjorde meg litt sjokkert. Spørsmålene omhandlet bruken av bankID og bytting av passord. Foreldre og pedagoger kunne fortelle meg at de var veldig usikre på om de måtte logge inn med bankID for å ta i bruk MyKid. Videre fortalte de at de heller ikke har fått noe beskjed om å bytte passord enda, til tross for at det begynner å nærme seg at appen har vært i bruk i 1 år. Merete forteller at hun på eget initiativ har byttet passord noen ganger, og at hun ikke har tenkt over det med bankID før jeg nevnte dette i spørsmålene mine. Videre opplyste hun om at de har appen på private mobiltelefoner. Malin sa dette: «vet du, det har jeg faktisk ikke tenkt over» videre formidler hun at hun mener barnehagen også har et ansvar for hva som deles på MyKid. Det samme gjelder bilder mener hun, og at det tenkes over hvilke bilder som blir tatt.

For å være på den sikre siden og få et konkret svar, angående det med bankID, tok jeg kontakt med styrer i barnehagen. Hun kunne fortelle meg at bankID ikke trengs for å kunne ta i bruk appen og bruke den. Jebsen navner at gjennom ny teknologi tas i bruk nye metoder for å samle inn og bruke informasjon om enkeltmennesker, og da oppstår det stadig nye utfordringer (Jebsen, 2018, s.4). Det første jeg tenke på når jeg fikk disse svarene var om barns personvern var godt nok sikret, og om sikkerheten rundt appen var god nok.

Det å logge inn med bankID er i dag den mest brukte metoden for å identifisere seg i Norge. Dette bidrar til at du ikke trenger å møte opp personlig eller få papir tilsendt i posten for å identifisere deg, det skjer over internett (bankid.no, u.d.). Hvordan kan barnehagen vite for sikkert at det er foreldrene de kommuniserer med, og deler bilder til når det ikke er noen identifisering og sikkerhet med innlogging av bankID? Jeg tenker at det er litt merkelig at en app som er utarbeidet og beregnet for bruk i barnehage ikke har noen form for identifiseringskrav. Her deles privat informasjon og bilder av barn uten at det er noe krav om at brukerne av appen skal identifiseres. Jeg synes dette er alvorlig, med tanke på at dette ikke handler om foreldrenes personvern og heller ikke de ansatte i barnehagens personvern, men det handler om barnas personvern. Selvfølgelig skal barnehagen være kritisk til hva de deler på MyKid, men det er ikke en «unnskyldning» på å ikke ha en sikker innlogging. Det er

barnas personvern som skal i varetas. Jeg mener at bilder, stalleliste, soveliste, fødselsdato på barn, navn på foreldre osv. er sensitiv informasjon som krever en sikker innlogging. Her er det sensitiv informasjon som kan få store konsekvenser om det havner på avveie. En undersøkelse gjort av datatilsynet i 2013/2014 kommer det fram at skoler og barnehager har utfordringer med personvern. Her kommer det fram at dette forekommer blant annet fordi det er mangelfull informasjonssikkerhet (Datatilsynet.no, gjengitt i Jebsen, 2018 s, 6). MyKid skriver på sine hjemmesider at de blant annet samler inn personopplysninger som for- og etternavn, fødselsdato, adresse, relasjoner, bilder/video og kommunikasjon (MyKid.no). Linda fortalte meg at dette var noe de måtte samtykke om før de tok i bruk appen. Jeg tenker at det er greit at MyKid henter personopplysninger om både foreldrene og barna, og at dette er i tråd med lovverket. Det er det med sikkerheten for å komme seg inn på appen, og sikkerheten for at det er foreldrene de kommuniserer med jeg er usikker på om er bra nok. I den verden som vi lever i i dag er det slettes ikke vanskelig å komme seg inn på andres enheter om det ikke er en form for sikkerhet rundt bruken. Brand studio skriver i et innlegg i Aftenposten, at man enkelt kan få tilgang til både passord og sensitiv informasjon ved at man er koblet opp på et åpen internett (Brand studio, u.å). I og med at de ansatte i denne barnehagen får lov til å ha MyKid på private mobiltelefoner, oppfatter jeg det som en større risiko for at informasjon om barn og foreldre kan komme på avveie. Jebsen skriver at: «Barnehageeier må sikre opplysningene mot uautorisert tilgang, endring, ødeleggelse og spredning» (Jebsen, 2018, s. 15). Kanskje burde barnehageeier, som i dette tilfellet er kommunen, lage et reglement for hvem som kan ha tilgang til appen via sin private mobiltelefon. Eller at barnehageeier og barnehagen har et fellessystem/reglement med tanke på passordbytte jevnlig ved oppstart av appen hos ansatte og på barnehagens mobiler. For er det nødvendig at alle som arbeider i barnehagen har appen på telefonen? Svaret mener jeg er nei. Jeg har stor forståelse for at det er enklere å ha tilgang fra sin egen mobil, og at man enkelt kan sjekke ut eller legge ut noe på appen hjemmefra hvis man har glemt og gjort det i barnehagen. I tillegg kan man jo komme forberedt til jobb, noe som også kan sees på som en fordel. Allikevel mener jeg det er unødvendig at alle ansatte skal ha tilgang på sine private mobil, og at sikkerheten blir svekket jo flere som har appen på mobilen. Her tenker jeg at det holder om pedagogisk leder og styrer har appen på private mobiler. Det å ta seg 1 minutt å gå igjennom beskjedene på mobilen når du kommer, ser jeg ikke på som et stort hinder. Nicolaysen uttrykker i en artikkel i KK at utviklingen av digitale plattformer har gått raskt, og uten å være innovent etiske refleksjoner knyttet til barns integritet og personvern (Snarby, 2017). Ifølge Merete er MyKid en app som også er i utvikling, og som ikke er ferdig utviklet.

De kan blant annet sende inn forbedringsforslag. Ut ifra denne informasjonen, og uttalelsen til Nicolaysen stemmer nok dette. Appene er raskt utviklet, og kanskje for raskt i denne sammenhengen. Kanskje er det tenkt mer på et hjelpemiddel i de ansattes og foreldrenes hverdag, i stedet for på barnas sikkerhet?

Jeg har også litt erfaring med en annen app, Visma, og den krever at foreldre og pedagoger identifiserer seg med bankID hver tredje måned. Dette gjør til at også passord må byttes. Det skjer så ofte for å bevare sikkerheten ovenfor personvernet hos barna. Jeg tenker at her har kanskje MyKid noe å lære av. Jeg føler selv at sikkerheten blir mye tryggere og mer i varetatt når man jevnlig må identifisere seg. Det gir også en sikkerhet i at hvis du mister mobilen eller at den blir hacket, har ikke noen tilgang til appen og informasjonen når en ny identifisering må gjennomføres.

Jeg tenker at for barnas sikkerhet, i forhold til personvern, er det lurt å innføre et regelverk og et identifiseringskrav. Det kan være lurt for å ha en sikkerhet på at informasjon og opplysninger ikke kommer på avveie. Jeg tenker at noen regler er enkle å innføre, og det er blant annet at ikke alle i personalet trenger å ha tilgang fra sin egen mobiltelefon. Det er ikke nødvendig, og jeg tenker at det holder om de pedagogiske lederne og styrer har denne tilgangen. Da kan de svare på eventuelle spørsmål og henvendelser når de fortløpende kommer inn. De andre ansatte har i teorien ikke behov for å ha tilgang, og om de ikke har det minsker det samtidig risikoen for andres innsyn.

5. AVSLUTNING

For å samle alle trådene i denne oppgaven vil jeg oppsummere med at dataene i min oppgave tilsier at barnehagene ser på MyKid som en ressurs med ulike muligheter. Samtidig er det også noen funn i datamaterialet mitt som sier at overgangen til MyKid bringer med seg noen utfordringer knyttet til barnehagens samfunnsmandat.

I forkant av forskningsprosjektet hadde jeg gjort meg erfaringer med appen og synes selv den var et kjekt hjelpemiddel i hverdagen. Gjennom denne oppgaven har jeg fått utvidet mitt syn på ulike tekniske hjelpemiddel som vi får i barnehagen, og jeg har erfart at det er viktig å være litt kritisk til slike nykommene teknologier. Gjennom funnene og teori ser jeg at det er viktig være bevisst mobilbruken i hverdagen, og ikke la dette gå utover barna.

Samfunnet er stadig i endring, og da må vi henge på om vi vil være med. Kanskje er teknologien mer viktig nå enn tidligere på grunn av pandemien. MyKid er en fin app for å kommunisere raskt med foreldre. I tillegg dokumenterer den registreringer og informasjon underveis, noe som informantene så på som en positiv egenskap til appen. På en annen side er det også noen utfordringer med alt som dokumenteres. For hva velger barnehagen å dokumentere på appen, og er det alt som trengs å dokumenteres og har det betydning for foreldre? Det er noe som nøye bør tenkes- og reflekteres over, og det bør utarbeides et felles reglement for hva som dokumenteres.

Fra en annen synsvinkel tar det tid å legge inn alle registreringene som blir kommunisert og dokumentert til foreldrene. Dette stjeler tid fra barna, noe jeg ser på som en utfordring og en ulempe. I tillegg til at appen er en tidsoppslukende, mener jeg at den ikke er godt nok sikret med tanke på barns personvern. Her har appen et stort forbedringspotensial. Når man lager slike digitale verktøy for bruk i barnehagen, må man alltid tenke på barnas sikkerhet og barns beste først. Man kan ikke alltid bare lage verktøy for å forenkle barnehageansattes hverdag. Vi arbeider med mottoet barns beste, og da må dette være en tanke når man lager verktøy for bruk i barnehagen. Man må alltid tenke på barna. Det krever mye tilrettelegging og regler om denne appen skal bli et fullverdig verktøy etter mine meninger. I tillegg bør det refereres over og lages et felles regler for hva som fotograferes. Kort oppsummert er appen på den ene siden en ressurs med tanke på dokumentasjon og informasjon, mens på den andre siden er den en utfordringer med at den er en tidstyv. I tillegg er sikkerheten for å komme inn på appen for dårlig med tanke på at det handler om barns personvern. Jeg vil konkludere, ut ifra mine funn,

at MyKid kan være en ressurs i hverdagen, hvis sikkerheten blir bedre. I tillegg bør man være bevisst seg selv og egen praksis, samt prøve å inkludere barna i prosessen.

Etter å ha skrevet denne bacheloroppgaven ser jeg på digitale verktøy i barnehagen med nye briller. Vi som voksne skal være til stede og være der for barna når de trenger oss, da kan vi ikke miste fokus på grunn av registreringer på en app. I framtiden kommer nok teknologien til å ta over mer og mer i samfunnet. Jeg tenker at min evne til å se kritisk på digitale verktøy er nyttig inn i tiden som barnehagelærer. Det er viktig å tenke på sikkerheten og ivareta barna og deres personvern. Det er viktig å være etisk bevisst, og det er viktig å ta med seg som barnehagelærer.

I arbeidet med kildesøk har jeg funnet lite forskning knyttet til det pedagogiske bevisstheten rundt bruken av digitale kommunikasjonsplattformer i barnehagen.

REFERANSER

Bankid.no (u.d.). Trygt.Sikkert.Enkelt. Hentet fra: <https://www.bankid.no/privat/>

Barnehageloven – bhl (2005). Lov om barnehager ([LOV-2020-06-19-91](#)). Hentet fra:
<https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2005-06-17-64?q=lov%20om%20barnehagen>

Bergsland, M.D. & Jæger, H. (red.). (2013) *Bacheloroppgaven i barnehagelærerutdanningen*. Oslo: Cappelen Damm Akademisk.

Birkeland, Å. & Carlson, N. (2013). *Veiledning for barnehagelærere* (utg.3). Oslo: Cappelen Damm Akademisk.

Brand Studio (u.å). *Fire testpersoner koblet seg til «kaffenettverket» - Så lett ble de overvåket uten å vite det*. Hentet fra:
<https://www.aftenposten.no/brandstudio/feature/v/telia/derfor-er-4g-tryggere-enn-apne-nettverk/>

Bølgen, N. (2008). *Vil du være med, så heng på! – barnehagen som digital arena*. Bergen: Fagbokforlaget

Dalen, M. (2013). *Intervju som forskningsmetode – en kvalitativ tilnærming* (utg. 2.). Oslo: Universitetsforlaget.

Dalland, O. (2018). *Metode og oppgaveskriving* (utg. 6.). Oslo: Gyldendal Akademisk.

Eriksen, S-A. (2020. 12.27.). *Pandemien har forandret hverdagen i barnehagene*. Hentet fra:
[Pandemien har forandret hverdagen i barnehagene \(forskning.no\)](#)

- Glaser, V. (2013). *Foreldresamarbeid – barnehagen i et mangfoldig samfunn*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Imsen, G. (2015). *Elevenes verden – innføring i pedagogisk psykologi*. (utg.5.). Oslo: Universitetsforlaget.
- Jebsen, J.K. (red.). (2018). *Personvern og taushetsplikt – regelverk i barnehagen*. Oslo: Pedlex.
- Johannessen, A., Tufte, P.A. & Christoffersen, L. (2011) *Introduksjon til samfunnsvitenskapelig metode* (utg. 4). Oslo: Abstrakt Forlag.
- Kunnskapsdepartementet, (2017). *Rammeplan for barnehagens innhold og oppgaver*. Oslo: Pedlex.
- Larsen, A.K. & Slåtten, M.V. (2013). *En bok om oppvekst- samfunnsfag for førskolelærere* (utg.3). Bergen: Fagbokforlaget.
- Larsen, A.K. & Slåtten, M.V. (2020). *Nye tider – Nye barnehageorganisasjoner* (utg. 2.). Bergen: Fagbokforlaget.
- MyKid.no (2021). MyKid Barnehage. Hentet fra: <https://mykid.no/nb/barnehage>
- MyKid.no (2021). *personvernerklaring*. Hentet fra: <https://mykid.no/personvernerklaring>
- Schibbye, A-L. L. & Løvlie, E. (2018). *Du og barnet – om å skape gode relasjoner med barn*. Oslo: Universitetsforlaget.no
- Slette, Ø. (red.). (2020). *Regler for bilder, film og lydopptak i barnehagen* (utg.1). Oslo: Pedlex.

Snarby, A. (2017. 03.20.). Vi må respektere at barn også har et privatliv i barnehagen. Hentet fra: [- Vi må respektere at barn også har privatliv i barnehagen \(kk.no\)](#)

Spurkeland, J. (2019). *Relasjonsledelse* (utg.5.). Oslo: Universitetsforlaget.

SSB.no (2021. 03. 02.). Barnehager. Hentet fra: [Barnehager - årlig - SSB](#)

Thagaard, T. (2013). *Systematikk og innlevelse – en innføring i kvalitativ metode* (utg.4.). Bergen: Fagbokforlaget

Thorsen, I.T. (2017). *Foreldresamarbeid i barnehagen – til barns beste* (utg. 1.). Oslo: Cappelen Damm Akademisk.

VEDLEGGSOVERSIKT

VEDLEGG 1: Intervjuguide foreldre

VEDLEGG 2: Intervjuguide pedagoger

VEDLEGG 3: Analysemetode

VEDLEGG 4: Informasjons- og samtykkeskjema

VEDLEGG 1

Foreldre

INTERVJTGUIDE – BACHELOROPPGAVE

TEMA: FORELDRESAMARBEID MY KID

1. Hvilken avdeling har du/dere barn på, og hvor lenge har dere hatt barn på denne avdelingen?
2. Må dere logge inn med bankID for å komme inn på appen/begynne å bruke appen?
3. På hvilken måte anvendes Mykid i dag?
4. Hvordan vil du beskrive at bruken av Mykid har påvirket den daglige dialogen med barnehagen?
5. Hvilke fordeler ser du med bruken av Mykid i barnehagen?
6. Hvilke ulemper ser du med bruken av Mykid i barnehagen?
7. Har du som foreldre opplevd at registreringer på Mykid er viktigere enn praten med dere i hente/bringesituasjoner? Hvordan/på hvilken måte?
8. Hvordan vil du beskrive foreldresamarbeidet/dialogen med barnehagen før dere begynte å bruke Mykid?
9. Hvordan vil du beskrive foreldresamarbeidet/dialogen med barnehagen etter dere begynte å bruke Mykid?
10. Hvordan tror du ditt barn opplever den økte bruken av mobiltelefon (Mykid) i barnehagehverdagen?
11. Opplever dere informasjonen som blir gitt på Mykid som relevant?
12. Leser dere informasjonen som kommer på Mykid, eller gir de ansatte fremdeles muntlige/skriftlige (ark) beskjeder?
13. Hva er det du mener er den viktigste arenaen for utveksling av informasjon knyttet til barn?
14. Er det andre tanker du har knyttet til Mykid som jeg ikke har spurt om? I så fall, hva?

VEDLEGG 2

Pedagoger

INTERVJUGUIDE – BACHELOROPPGAVE

TEMA: FORELDRESAMARBEID MYKID

1. På hvilken avdeling jobber du på? (Aldersspenn på avdelingen, antall år i barnehagen, når ble du ferdig utdannet?)
2. Får dere bruke appen på private mobiltelefoner?
3. Må dere som ansatte logge inn med bankID for å komme inn på appen/begynne å bruke appen? Hvor ofte må dere bytte passord?
4. På hvilken måte vil du beskrive at Mykid anvendes i dag?
5. Hvordan vil du beskrive foreldresamarbeidet/dialogen med barnehagen før dere begynte å bruke Mykid?
6. Hvordan vil du beskrive at bruken av Mykid har påvirket den daglige dialogen med foreldrene?
7. Hvordan vil du beskrive foreldresamarbeidet/dialogen med barnehagen etter dere begynte å bruke Mykid?
8. Hvilke fordeler ser du som ansatt med bruken av Mykid i barnehagen?
9. Hvilke ulemper ser du som ansatt med bruken av Mykid i barnehagen?
10. Har du noen gang følt på at bruken av Mykid kan gå utover verdifull tid med barna? Hvordan/På hvilken måte?
11. På en gjennomsnittlig dag. Hvor mye tid bruker du/dere på avdelinga på Mykid per. Dag?
12. Hvordan tror du barna i barnehagen opplever den (evt. økte) bruken av mobiltelefon (Mykid) i barnehagehverdagen?
13. Blir informasjonen som kommer på Mykid lest av foreldrene, eller må det likevel gis muntlig/annen informasjon?
14. Hva er det du mener er den viktigste arenaen for utveksling av informasjon knyttet til barn?
15. Er det andre tanker du har knyttet til Mykid som jeg ikke har spurt om? I så fall, hva?

VEDLEGG 3

5. Hvilke fordeler ser du med bruken av Mykid i barnehagen?

INFORMANT 1. Du har alt samlet på en plass, og slipper man alt av papir. Veit stort sett hvor jeg finner ting og hvis det er noe informasjon jeg lurar på. Det er veldig enkelt.

GB **Gøril By**
Oversiktlig og rikt på informasjon.

INFORMANT 2. Det er mye, jeg føler det altså! Jeg synes det er helt genialt. Får sett hva de gjør, og de deler bilder, Barna er jo i barnehagen så stor del av dagen sin, og hvis de er det hver eneste dag i uka, og det er mye av livet deres. Og om vi ikke skal ha noe innblikk i hverdagen deres. Å få det innblikket er fint for å få barna til å fortelle mer, eller han minste kan jo ikke fortelle så mye, så det er fint å få sett hva de gjør store deler av dagen, og ta del i den. Fint å vite at de ikke bare sitter å spille spill hver eneste dag for eksempel. Det hadde jo vært merkelig, men nå får vi et stort innblikk i dagen deres, og vi snakker mye om det hjemme.

GB **Gøril By**
Informasjon og dokumentasjon

VEDLEGG 4

DronningMaudsMinne

HØGSKOLE FOR BARNEHAGELÆRERUTDANNING

Vil du delta i bachelorprosjektet

«FORELDRESAMARBEID»?

Dette er et spørsmål til deg om å delta i et bachelorprosjekt hvor formålet er å finne ut muligheter og utfordringer med foreldresamarbeidet ved bruk av appen Mykid. I dette skrivet gir jeg/vi deg informasjon om målene for prosjektet og hva deltakelse vil innebære for deg.

Formål

Formålet med prosjektet er å belyse muligheter og utfordringer knyttet til foreldresamarbeid via app. Ved hjelp av informanter og deres opplysninger skal jeg skrive en bacheloroppgave på 10.000 ord. Deltakelsen og svarene vil bli helt anonymisert i oppgaven.

Oppgavens problemstilling er som følger: Hvilke muligheter og utfordringer er det i det daglige foreldresamarbeidet ved bruk av Mykid?

Hvem er ansvarlig for forskningsprosjektet?

Gøril By,

Student ved Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning.

Epost: gorillaby@hotmail.com

Mobil: 40299663

Pål Gerhard Rystad

Høgskolelektor

Epost: pgr@dmmh.no

Telefon: 73 56 83 68

Rolv Lundheim

Førsteamanuensis

Epost: rlu@dmmh.no

Telefon: 73 80 52 81

Hva innebærer det for deg å delta?

Hvis du velger å delta i dette forskningsprosjektet innebærer det at du deltar på et intervju med student, Gøril. Det vil ta fra 30-60 minutter. Intervjuguiden inneholder flere åpne spørsmål, der jeg håper at du/dere svarer så godt du/dere kan.

Det er frivillig å delta

Det er frivillig å delta i prosjektet. Hvis du velger å delta, kan du når som helst trekke samtykke tilbake uten å oppgi noen grunn. Det vil ikke ha noen negative konsekvenser for deg hvis du ikke vil delta eller senere velger å trekke deg.

Hvordan vi oppbevarer og bruker dine opplysninger

Jeg/vi vil bare bruke opplysningene om deg til formålene jeg/vi har fortalt om i dette skrivet. Jeg/vi behandler opplysningene konfidensielt og alle navn anonymiseres.

Prosjektet skal avsluttes 30.04.2021.

Med vennlig hilsen

Prosjektansvarlig
(Veileder)

Student

Samtykkeerklæring

Jeg har mottatt og forstått informasjon om prosjektet *FORELDRESAMARBEID*. Jeg samtykker til:

- å delta i intervju

Dato: .....

Siden prosjektet ikke er behandlet av NSD, kan jeg/vi ikke innhente din underskrift. Samtykket blir derfor gitt ved at du krysser av i boksen ovenfor.